

**การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ของพื้นที่
สวนส้มโอพันธุ์นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
Land Use Change Analysis of Nakhon Chaisri
Pomelo Plantations in Nakhon Pathom Province**

จิตรภณ สุนทร

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการเปลี่ยนแปลงเชิงพื้นที่ของพื้นที่สวนส้มโอพันธุ์นครชัยศรีและการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอพันธุ์นครชัยศรี ภายหลังจากเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2554 โดยพื้นที่ศึกษาประกอบไปด้วย 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนครชัยศรี อำเภอสสามพราน และอำเภอบุษราคัม จังหวัดนครปฐม โดยทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอและเกษตรกรภายในพื้นที่ โดยเก็บข้อมูลเกษตรกรได้ทั้งสิ้น 88 คน พบว่า ภายหลังจากปัญหาอุทกภัย พ.ศ. 2554 ลักษณะการเปลี่ยนแปลงพื้นที่สวนส้มโอภายในบริเวณพื้นที่ศึกษานั้น พื้นที่สวนส้มโอโดยรวมมีขนาดพื้นที่ลดลง ในขณะที่จำนวนต้นส้มโอที่เกษตรกรทำการเพาะปลูกเฉลี่ยต่อไร่มีจำนวนมากขึ้น โดยเกษตรกรส่วนใหญ่มีขนาดพื้นที่สวนส้มโออยู่ระหว่าง 6-10 ไร่ และเลือกที่จะปลูกส้มโอพันธุ์ทองดีมากที่สุด รองลงมาคือ ส้มโอพันธุ์ขาวน้ำผึ้ง ส่วนลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดิน พ.ศ. 2559 นั้นทำการวิเคราะห์ โดยการแปลความหมายข้อมูลภาพดาวเทียม Landsat 8 พบว่า ในบริเวณพื้นที่ศึกษานั้นมีการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทพื้นที่สวนมากที่สุด จำนวน 151,714.69 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 43.18 ของพื้นที่ทั้งหมด รองลงมาคือ บริเวณพื้นที่สิ่งปลูกสร้างมีจำนวนทั้งสิ้น 80,676.56 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 22.96

¹อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ของพื้นที่ทั้งหมด ลำดับที่สามคือการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่นามีจำนวนทั้งสิ้น 65,286.56 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.58 ของพื้นที่ทั้งหมด

คำสำคัญ : สัมโพนธันครชัยศรี, การใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดิน, อุทกภัย

Abstract

This research aims to analyze land use change of Nakhon Chaisri pomelo plantations after flooding in 2011. Study areas consist of 3 districts which are Nakhon Chai Sri, Sampran and Buddha Monthon. The changing of Nakhon Chaisri pomelo plantations analyze by interviewing agricultural officers and pomelo planters in study areas. 88 planters answered the questionnaires, after flooding in 2011 Nakhon Chaisri pomelo plantations areas turned smaller than the past but the average numbers of pomelo trees per rai are increasing. Most of pomelo planters have planting pomelo between 6-10 rai and decided to plant Thong Dee pomelo most and Khao namphueng in the second. The land use pattern of 2016 analyzed from Landsat 8 satellite data, found that agricultural areas form the highest land use types about 151,714.69 rai or 43.18 % of all areas. Secondly, build up areas form about 80,676.56 rai or 22.96 % of all areas. Thirdly, paddy field areas take about 65,286.56 rai or 18.58 % of all areas.

Keyword : Nakhon Chaisri Pomelo, Land use and land cover, Flood

ความสำคัญและความเป็นมา

ส้มโอนครชัยศรีจัดเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญและอยู่คู่กับจังหวัดนครปฐมมาแต่ช้านานสันนิษฐานว่ากลุ่มของชาวจีนได้เป็นผู้นำส้มโอสายพันธุ์นี้เข้ามาปลูกภายในพื้นที่มณฑลนครชัยศรี โดยมีหลักฐานสำคัญที่กล่าวถึงการปลูกส้มโภายในบริเวณจังหวัดนครปฐม คือ เอกสารตรวจราชการเมืองนครไชยศรี (นครชัยศรี) ของสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพฯ ใน พ.ศ. 2441 ที่ได้ลงบันทึกราคาขายของส้มโอที่นำมาขายในตลาดพระปฐมเจดีย์ไว้ด้วย (วลัยลักษณ์ อมรสิริพงศ์ และคณะ, 2560) และส้มโอยังเป็นผลไม้ที่ถูกนำเสนอผ่านคำขวัญประจำจังหวัดนครปฐม ดังปรากฏว่า “ส้มโอหวาน ข้าวสารขาว ลูกสาวงาม ข้าวหลามหวานมัน สนามจันทร์งามล้น พุทธมณฑลคู่ธานี พระปฐมเจดีย์เสียดฟ้า สวยงามตาแม่น้ำท่าจีน” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของส้มโอที่อยู่คู่กับจังหวัดนครปฐมมาแต่ช้านาน

ปัจจุบันได้มีการพยายามส่งเสริมให้ส้มโอสายพันธุ์นี้เป็นพืชสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทยของจังหวัดนครปฐม (Geographical Indication : GI) และได้มีเกษตรกรในจังหวัดนครปฐมผู้ปลูกส้มโอพันธุ์นครชัยศรีหลายรายได้ดำเนินการขอตระเบียนใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย ประเภทส้มโอนครชัยศรีแล้วเป็นที่เรียบร้อยแล้ว (กรมทรัพย์สินทางปัญญา, 2558) ผลผลิตที่นำออกสู่ตลาดเป็นที่ยอมรับของลูกค้านับเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีรสชาติที่มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากส้มโอที่ปลูกขึ้นในพื้นที่อื่น ๆ โดยในช่วงสมัยหนึ่งเกษตรกรผู้เพาะปลูกส้มโอในพื้นที่ได้มีการเพาะปลูกเพื่อทำการส่งออกไปขายยังต่างประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยกระตุ้นให้มีความนิยมปลูกส้มโอกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น เพราะสามารถขยายตลาดได้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่ในปัจจุบันเกษตรกรในพื้นที่ได้ปรับเปลี่ยนตลาดการขายส้มโอมาเป็นการขายภายในประเทศเอง โดยมีสาเหตุมาจากความสะดวกในการขนส่งและราคาผลผลิตที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการผลิตเป็นการผลิตเพื่อขาย

ภายในประเทศเสียเป็นส่วนใหญ่ พันธุ์ส้มโอที่เกษตรกรเลือกปลูกจึงเป็นสายพันธุ์ที่คนไทยนิยมบริโภค (สุธี สุขสงวน, สัมภาษณ์)

ลักษณะการปลูกส้มโอภายในพื้นที่จังหวัดนครปฐมนั้นพบว่าการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เนื่องจากที่ตั้งของจังหวัดนครปฐมนั้นอยู่บริเวณภาคกลางของประเทศไทย มักจะประสบปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ จากปัญหาอุทกภัย พ.ศ. 2554 พบว่าสวนส้มโอของเกษตรกรในพื้นที่ได้ประสบปัญหาน้ำท่วมเช่นกัน สวนส้มโอหลาย ๆ แห่งได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครปฐม, 2554) ทำให้ต้องมีการเริ่มต้นเพาะปลูกส้มโอขึ้นใหม่ ซึ่งการตัดสินใจของเกษตรกรที่จะเลือกชนิดของพืชเพื่อทำการเพาะปลูกนั้น จำเป็นต้องประเมินถึงสถานการณ์หลาย ๆ ด้านประกอบเข้าด้วยกัน เช่น โอกาสที่จะเกิดอุทกภัยซ้ำ ระยะเวลาที่พืชแต่ละชนิดจะให้ผลผลิตได้ รวมทั้งความต้องการของตลาด เป็นต้น

นอกจากนี้การขยายตัวของเมืองก็จัดเป็นปัจจัยคุกคามต่อการปลูกส้มโอในพื้นที่เช่นกัน เนื่องจากจังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันมีการขยายตัวของเมืองจากกรุงเทพมหานครออกมายังจังหวัดนครปฐมอย่างเต็มที่ รวมทั้งการขยายตัวของเมืองจากเขตเมืองนครปฐมเอง ทำให้ราคาที่ดินมีมูลค่าที่สูงขึ้นอย่างมาก จากอัตราการเปลี่ยนแปลงราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินทั่วประเทศ รอบบัญชี พ.ศ. 2555-2558 พบว่า พื้นที่จังหวัดนครปฐมมีอัตราการเปลี่ยนแปลงราคาประเมินเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย ร้อยละ 9.11 (ธนาคารอาคารสงเคราะห์, 2555) ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินภายในพื้นที่เป็นอย่างมาก พื้นที่เกษตรประเภทต่าง ๆ เช่น นาข้าว สวนผลไม้ ถูกปรับเปลี่ยนเป็นหมู่บ้านจัดสรร พื้นที่พาณิชย์กรรม เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง ดังนั้น เกษตรกรผู้ปลูกส้มโอภายในพื้นที่จึงมีการรับมือกับสภาพปัญหาดังกล่าวได้แตกต่างกันออกไป

เกษตรกรบางรายยังคงเลือกที่จะทำการเพาะปลูกส้มโอต่อไป ในขณะที่เกษตรกรบางรายได้ตัดสินใจขายที่ดินแทน

จากประเด็นข้างต้นผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาถึงลักษณะการเปลี่ยนแปลงเชิงพื้นที่ของพื้นที่สวนส้มโอพันธุ์นครชัยศรี ของเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอในจังหวัดนครปฐม ว่ามีลักษณะการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะใดภายหลังจากการเกิดปัญหาอุทกภัย พ.ศ. 2554 ทั้งในมิติของขนาดพื้นที่สวน รวมทั้งมิติของรูปแบบการปลูกส้มโอร่วมกับพืชชนิดอื่น ๆ ภายในพื้นที่สวน เพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูลของพื้นที่สวนส้มโอ และวิเคราะห์ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่สวนส้มโอในจังหวัดนครปฐม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการเปลี่ยนแปลงเชิงพื้นที่ของพื้นที่สวนส้มโอพันธุ์นครชัยศรีและการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอพันธุ์นครชัยศรีภายหลังจากเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

ส้มโอพันธุ์นครชัยศรี หมายถึง ส้มโอที่ทำการเพาะปลูกภายในพื้นที่อำเภอ นครชัยศรี อำเภอสามปราชญ์ และอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ประกอบไปด้วยส้มโอ 2 สายพันธุ์ คือ พันธุ์ขาวน้ำผึ้ง และพันธุ์ทองดี

วิธีดำเนินการ

ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่สวนส้มโอ คือ พื้นที่ที่มีเกษตรกรทำการเพาะปลูกส้มโอพันธุ์นครชัยศรี โดยอยู่ในพื้นที่ 3 อำเภอได้แก่ อำเภอนครชัยศรี อำเภอสามปราชญ์ และอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตด้านเวลา

ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดิน ภายในพื้นที่ศึกษา ทำการวิเคราะห์ด้วยการแปลความหมายข้อมูลภาพดาวเทียม ที่บันทึกไว้ในช่วง พ.ศ. 2559

ฐานข้อมูลเกษตรกรรมผู้ปลูกส้มโอ เก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์ เกษตรกรที่ยังคงดำเนินการเพาะปลูกส้มโอพันธันครชัยศรีภายในพื้นที่ศึกษา ในช่วง พ.ศ. 2560

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลขั้นปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจภาคสนาม

โดยการสำรวจข้อมูลภาคสนามนั้น ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ เกษตรอำเภอในประเด็นเรื่องข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานการณ์การปลูกส้มโอ ภายในพื้นที่ศึกษา สภาพปัญหาจากกรณีปัญหาอุทกภัย พ.ศ. 2554 และวิธีการฟื้นฟูพื้นที่สวนส้มโอ

ในขณะที่กลุ่มเกษตรกรรมผู้ปลูกส้มโอพันธันครชัยศรี ที่อยู่ในพื้นที่ 3 อำเภอได้แก่ อำเภอนครชัยศรี อำเภอสามปราน และอำเภอพุทธมณฑล จังหวัด นครปฐม ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ขนาดพื้นที่และ ขอบเขตที่ตั้งสวนส้มโอ สายพันธุ์และจำนวนต้นส้มโอที่เพาะปลูกในพื้นที่สวน ส้มโอของเกษตรกรแต่ละราย รวมทั้งรูปแบบการตัดสินใจและการรับมือกับ ปัญหาพิบัติภัยประเภทต่าง ๆ ที่มักจะเกิดขึ้นในพื้นที่ ภายหลังการเกิดปัญหา อุทกภัย พ.ศ. 2554

ข้อมูลขั้นทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้ทำการรวบรวมและ บันทึกไว้

ข้อมูลรายชื่อเกษตรกร และขนาดพื้นที่เพาะปลูกสวนส้มโอพันธัน ครชัยศรี พ.ศ. 2558 จากสำนักงานเกษตรอำเภอ จังหวัดนครปฐม เพื่อใช้เป็น

แนวทางในการตรวจสอบฐานข้อมูลที่จะจัดทำขึ้นใหม่ รวมทั้งเป็นแนวทางในการลงพื้นที่สำรวจภาคสนาม

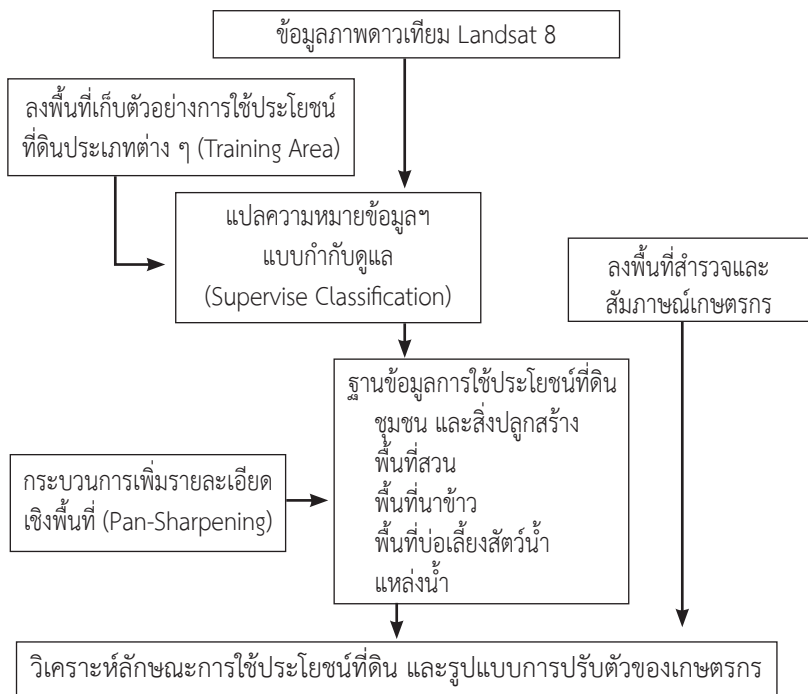
ข้อมูลสถิติเกษตรกรผู้ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย พ.ศ. 2554 จากสำนักงานเกษตรอำเภอ จังหวัดนครปฐม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบและติดตามกลุ่มเกษตรกรผู้ได้รับผลกระทบ ซึ่งอาจจะมีการตัดสินใจปลูกส้มโออีกต่อไป

วิธีการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดินในเขตพื้นที่ศึกษา ทำการศึกษาด้วยวิธีการสำรวจระยะไกล โดยใช้ข้อมูลภาพดาวเทียม Landsat 8 (Path 129 Row 50 และ Landsat 8 Path 129 Row 51) บันทึกข้อมูลเมื่อ วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2559 และวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 และทำการลงพื้นที่เพื่อสำรวจพื้นที่ตัวอย่าง (Training Area) ของการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ชุมชน แหล่งน้ำ พื้นที่เกษตร พื้นที่เปิดโล่ง

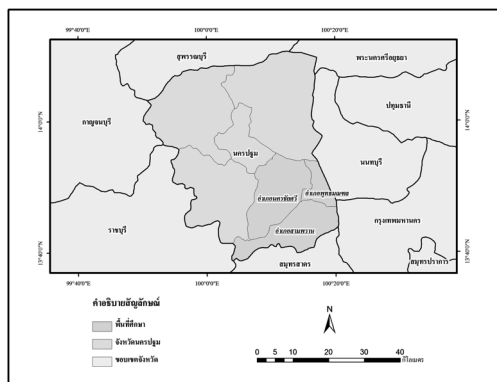
จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดินด้วยวิธีการจำแนกแบบกำกับดูแล (Supervised Classification) พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องร่วมกับข้อมูลภาพจากดาวเทียมไทยโชติ ที่ผ่านกระบวนการเพิ่มรายละเอียดเชิงพื้นที่ (Pan-Sharpening)

การจัดทำฐานข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอพันธุ์นครชัยศรี จัดทำโดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกร มาทำการวิเคราะห์รูปแบบการเปลี่ยนแปลงการเพาะปลูกส้มโอ ทั้งจำนวนและสายพันธุ์ส้มโอ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

213

ภาพที่ 1 กรอบวิธีการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 2 แผนที่พื้นที่ศึกษา อำเภอนครชัยศรี อำเภอสามพราน และอำเภอพุทธมณฑล

ผลการศึกษา

จากการแปลความหมายการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณพื้นที่ศึกษาทั้ง 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนครชัยศรี อำเภอสามพราน และอำเภอพุทธมณฑล ในช่วง พ.ศ. 2559 ด้วยข้อมูลดาวเทียม Landsat 8 ที่บันทึกข้อมูลเมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2559 และวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 พบว่า ในบริเวณพื้นที่ศึกษานั้นมีการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดินประเภทพื้นที่สวนมากที่สุด จำนวน 151,714.69 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 43.18 ของพื้นที่ทั้งหมด รองลงมาคือบริเวณพื้นที่สิ่งปลูกสร้างมีจำนวนทั้งสิ้น 80,676.56 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 22.96 ของพื้นที่ทั้งหมด ลำดับที่สามคือการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่นามีจำนวนทั้งสิ้น 65,286.56 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.58 ของพื้นที่ทั้งหมด

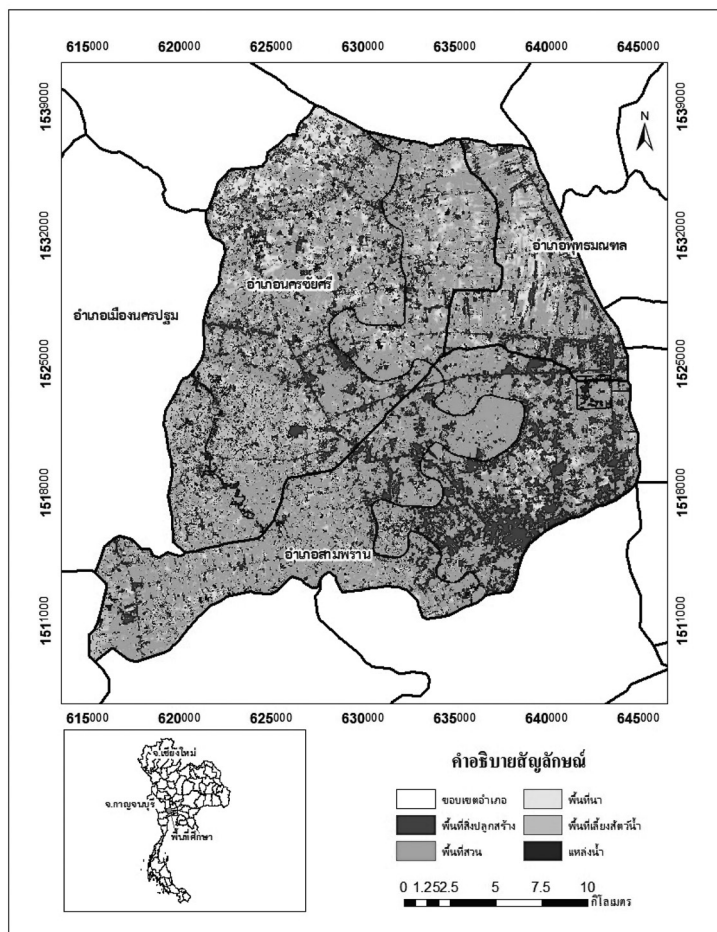
โดยเมื่อพิจารณารูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นรายอำเภอนั้น พบว่า อำเภอสามพรานมีขนาดพื้นที่สวนมากที่สุด จำนวน 69,334.88 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 48.59 ของพื้นที่อำเภอ รองลงมาคืออำเภอนครชัยศรีมีพื้นที่สวนจำนวน 65,598.19 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 39.37 ของพื้นที่อำเภอ ในขณะที่การใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดินประเภทสิ่งปลูกสร้างนั้นพบว่า อำเภอสามพรานมีขนาดพื้นที่มากที่สุด จำนวน 38,585.81 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 27.04 ของพื้นที่อำเภอ รองลงมาคือพื้นที่อำเภอนครชัยศรี มีพื้นที่สิ่งปลูกสร้างทั้งสิ้น 31,669.31 ไร่ แต่คิดเป็นเพียงร้อยละ 19.01 ของพื้นที่อำเภอ ลำดับถัดมาคือการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่นา พบว่า อำเภอนครชัยศรีมีพื้นที่ที่นาทั้งสิ้น 36,376.31 ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.83 ของพื้นที่อำเภอ รองลงมาคือพื้นที่อำเภอสามพรานมีที่นาทั้งสิ้น 17,584.88 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.32 ของพื้นที่อำเภอ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดินในเขตพื้นที่ศึกษา

อำเภอ	ขนาดพื้นที่	สิ่งปลูกสร้าง	พื้นที่สวน	พื้นที่นา	บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ	แหล่งน้ำ	รวม
นครชัยศรี	ตร.กม.	50.67	104.96	58.20	41.13	11.63	266.59
	ไร่	31,669.31	65,598.19	36,376.31	25,707.94	7,268.06	166,619.81
	ร้อยละของพ.ท.อำเภอ	19.01	39.37	21.83	15.43	4.36	100.00
สามพราน	ตร.กม.	61.74	110.94	28.14	18.96	8.56	228.33
	ไร่	38,585.81	69,334.88	17,584.88	11,850.19	5,350.50	142,706.25
	ร้อยละของพ.ท.อำเภอ	27.04	48.59	12.32	8.30	3.75	100.00
พุทธมณฑล	ตร.กม.	16.67	26.85	18.12	4.84	0.81	67.29
	ไร่	10,421.44	16,781.63	11,325.38	3,026.25	504.00	42,058.69
	ร้อยละของพ.ท.อำเภอ	24.78	39.90	26.93	7.20	1.20	100.00
รวม	ตร.กม.	129.08	242.74	104.46	64.94	21.00	562.22
	ไร่	80,676.56	151,714.69	65,286.56	40,584.38	13,122.56	351,384.75
	ร้อยละของพ.ท.ทั้งหมด	22.96	43.18	18.58	11.55	3.73	100.00

ในขณะที่จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอพันธุ์นครชัยศรี ภายในพื้นที่ศึกษาที่สามารถเก็บข้อมูลได้นั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 88 ราย โดยพื้นที่เพาะปลูกส้มโอนั้นมีขนาดลดลงจากเดิมเคยมีพื้นที่เพาะปลูกทั้งสิ้น 1,069.25 ไร่ ก่อนเกิดเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2554 ปัจจุบันขนาดพื้นที่สวนส้มโอลดลงเหลือ 1,013.75 ไร่ ลดลงทั้งสิ้น 55.50 ไร่ โดยเมื่อทำการคำนวณพื้นที่สวนส้มโอของเกษตรกรเฉลี่ยต่อราย พบว่าก่อนเกิดเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2554 นั้นเกษตรกรจะใช้พื้นที่เพาะปลูกส้มโอเฉลี่ยรายละ 12.15 ไร่ ในขณะที่ พ.ศ. 2560 เกษตรกรใช้พื้นที่เพาะปลูกส้มโอลดลง เหลือเฉลี่ยรายละ 11.52 ไร่ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าขนาดพื้นที่ในการเพาะปลูกส้มโอจะมีจำนวนที่ลดลง แต่จำนวนส้มโอรวมทุกสายพันธุ์ที่เพาะปลูกในพื้นที่นั้น มีจำนวนที่เพิ่มขึ้นจากเดิม 43,369 ต้น ก่อนเกิดเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2554 เป็น 43,660 ต้น ใน

พ.ศ. 2560 ดังนั้น เมื่อทำการคำนวณจำนวนต้นส้มโอเฉลี่ยต่อพื้นที่สวน 1 ไร่ จะพบว่า ก่อนเกิดเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2554 จำนวนต้นส้มโอเฉลี่ยต่อไร่ที่เกษตรกรปลูกนั้นอยู่ที่ 40.55 ต้นต่อพื้นที่ 1 ไร่ แต่ใน พ.ศ. 2560 จำนวนต้นส้มโอเฉลี่ยต่อไร่ เพิ่มขึ้นเป็น 43.07 ต้นต่อพื้นที่ 1 ไร่ ดังภาพที่ 3 และตารางที่ 2

ภาพที่ 3 แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดินในเขตพื้นที่ศึกษา

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอพันธุ์นครชัยศรี พ.ศ. 2560

	ก่อนเกิดอุทกภัย พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2560
จำนวนเกษตรกร (ราย)	88	88
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	1,069.25	1,013.75
พื้นที่เพาะปลูกเฉลี่ย (ไร่ : ราย)	12.15	11.52
จำนวนส้มโอที่เพาะปลูก (ตัน)	43,369	43,660
จำนวนต้นส้มโอเฉลี่ย (ต้น : ไร่)	40.55	43.07

โดยเมื่อทำการพิจารณาขนาดพื้นที่เพาะปลูกของเกษตรกรแต่ละราย ภายในพื้นที่ศึกษาพบว่า จำนวนเกษตรกรมากกว่าร้อยละ 50 มีขนาดพื้นที่เพาะปลูกน้อยกว่าพื้นที่เพาะปลูกเฉลี่ยทั้งก่อนและหลังเกิดอุทกภัย พ.ศ. 2554 ที่มีพื้นที่เฉลี่ย 12.15 ไร่ต่อราย และ 11.52 ต่อรายตามลำดับ โดยช่วงก่อนเกิดเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2554 นั้น เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่เพาะปลูก 6-10 ไร่มากที่สุด จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.55 ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมด รองลงมาคือ กลุ่มเกษตรกรที่มีพื้นที่เพาะปลูก 0-5 ไร่ มีจำนวนทั้งสิ้น 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมด ในขณะที่ พ.ศ. 2560 นั้น จำนวนของเกษตรกรที่มีพื้นที่เพาะปลูก 0-10 ไร่นั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปเพียง 1 รายเท่านั้น คือ กลุ่มเกษตรกรที่มีพื้นที่เพาะปลูก 0-5 ไร่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.41 ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมด

ในขณะที่เกษตรกรที่ทำการเพาะปลูกส้มโอในพื้นที่มากกว่า 30 ไร่เพียง 1 รายเท่านั้น ส่วนกลุ่มที่มีส่วนการเปลี่ยนแปลงขนาดพื้นที่สวนส้มโอมากที่สุด คือ กลุ่มเกษตรกรที่เคยทำการเพาะปลูก ส้มโอในพื้นที่ระหว่าง 26-30 ไร่ ในช่วงก่อนเกิดเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2554 มีจำนวนทั้งสิ้น 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.23 ได้มีจำนวนลดลงในช่วง พ.ศ. 2560 เหลือเพียง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.68 ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนเกษตรกรจำแนกตามขนาดพื้นที่สวนส้มโอ พ.ศ. 2560

พื้นที่เพาะปลูก	ก่อนเกิดอุทกภัย พ.ศ. 2554		พ.ศ. 2560	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
0-5 ไร่	24	27.27	25	28.41
6-10 ไร่	26	29.55	26	29.55
11-15 ไร่	14	15.91	15	17.05
16-20 ไร่	12	13.64	14	15.91
21-25 ไร่	2	2.27	2	2.27
26-30 ไร่	9	10.23	5	5.68
31 ไร่ ขึ้นไป	1	1.14	1	1.14
รวม	88	100.00	88	100.00

ภายหลังจากเกิดปัญหาอุทกภัย พ.ศ. 2554 ซึ่งทำให้สวนส้มโอภายในพื้นที่ได้รับความเสียหาย ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกส้มโอต้องเริ่มทำการเพาะปลูกส้มโอกันใหม่ โดยเกษตรกรบางรายได้ลงมือเพาะปลูกส้มโอครั้งใหม่ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 ในขณะที่เกษตรกรบางรายยังชะลอการเริ่มเพาะปลูกส้มโอออกไปก่อนเนื่องด้วยความไม่มั่นใจในการจัดการปัญหาอุทกภัยในปีต่อไป รวมทั้งเรื่องของต้นทุนทุกที่ต้องใช้ในการเพาะปลูก แต่เมื่อเกษตรกรในพื้นที่ทำการเพาะปลูกส้มโอครั้งใหม่จะพบว่าใน พ.ศ. 2560 นั้นเกษตรกรยังคงนิยมปลูกส้มโอพันธุ์ทองดีมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 24,360 ต้น โดยมีเกษตรกรที่ปลูกส้มโอสายพันธุ์นี้ทั้งสิ้น 84 ราย เพิ่มขึ้นจากเดิม 1 ราย แต่ในภาพรวมกับพบว่าจำนวนต้นส้มโอสายพันธุ์ทองดีนั้นมีจำนวนที่ลดลง จากช่วงก่อนเกิดอุทกภัย พ.ศ. 2554 ที่เคยมีการเพาะปลูกมากถึง 26,685 ต้น ทำให้ในภาพรวมนั้นจำนวนส้มโอพันธุ์ทองดีมีจำนวนลดน้อยลงถึง 2,325 ต้น

ในขณะที่ส้มโอสายพันธุ์ขาวน้ำผึ้งนั้นมีเกษตรกรเพาะปลูกมากขึ้นเป็น 80 ราย จากเดิม 78 ราย โดยใน พ.ศ. 2560 นั้นมีการปลูกส้มโอสายพันธุ์นี้ทั้งสิ้น 18,020 ต้น จากเดิมที่เคยมีการเพาะปลูกอยู่ที่ 16,025 ต้นในช่วงก่อน

เกิดอุทกภัย พ.ศ. 2554 ในขณะเดียวกันส้มโอสายพันธุ์ทับทิมสยามนั้น แม้ว่า จะเป็นสายพันธุ์ส้มโอที่เกษตรกรมีสัดส่วนการเพาะปลูกน้อยที่สุด แต่พบว่าใน พ.ศ. 2560 นั้น มีจำนวนการเพาะปลูกที่มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ มีเกษตรกร ที่หันมาปลูกส้มโอสายพันธุ์นี้จำนวนทั้งสิ้น 7 รายมีการเพาะปลูกทั้งสิ้น 1,110 ต้น จากเดิมที่เคยมีเกษตรกรเพาะปลูกอยู่เพียง 4 รายและมีการเพาะปลูกอยู่เพียง 250 ต้นเท่านั้น ทำให้มีจำนวนต้นส้มโอสายพันธุ์ทับทิมสยามเพิ่มขึ้นถึง 860 ต้น ในขณะที่ส้มโอพันธุ์ขาวแตงกวานั้นไม่ค่อยได้รับความนิยมจากเกษตรกรในพื้นที่ เท่าใดนัก คือ ใน พ.ศ. 2560 พบว่ามีเกษตรกรที่ปลูกส้มโอสายพันธุ์นี้เพียง 4 ราย จำนวนทั้งสิ้นเพียง 170 ต้น จากเดิมที่เคยมีเกษตรกรปลูกอยู่จำนวน 7 ราย 400 ต้น ซึ่งมีจำนวนลดลงทั้งสิ้น 230 ต้น ทั้งนี้เมื่อทำการพิจารณา สัดส่วนของสายพันธุ์ส้มโอที่เกษตรกรตัดสินใจทำการเพาะปลูกจะพบว่าส้มโอ พันธุ์ทองดีและส้มโอพันธุ์ขาวน้ำผึ้งนั้นมีสัดส่วนที่สูงมาก คิดเป็นร้อยละ 55.79 และ 41.27 ตามลำดับ เนื่องจากเป็นสายพันธุ์ส้มโอที่ได้ผ่านการขึ้นทะเบียน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับทางกรมทรัพย์สินทางปัญญาและเป็นที่นิยมของ ผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปลี่ยนแปลงการเพาะปลูกส้มโอแต่ละสายพันธุ์

สายพันธุ์	จำนวน	ก่อนเกิดอุทกภัย พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2560	การเปลี่ยนแปลง
ขาวน้ำผึ้ง	จำนวนต้น	16,025	18,020	+1,995
	จำนวนเกษตรกรผู้เพาะปลูก	78	80	+2
ทองดี	จำนวนต้น	26,685	24,360	-2,325
	จำนวนเกษตรกรผู้เพาะปลูก	83	84	+1
ขาวแตง	จำนวนต้น	400	170	-230
	จำนวนเกษตรกรผู้เพาะปลูก	7	4	-3
ทับทิมสยาม	จำนวนต้น	250	1,110	+860
	จำนวนเกษตรกรผู้เพาะปลูก	4	7	+3

หมายเหตุ (+) คือ การเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มจำนวนขึ้น, (-) คือ การเปลี่ยนแปลงที่ลดจำนวนลง

สรุปและอภิปรายผล

ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดินภายในบริเวณพื้นที่ศึกษา พ.ศ. 2559 นั้นพื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในภาคพื้นที่เกษตรกรรมทั้งพื้นที่สวนและนาข้าว แต่บริเวณพื้นที่สิ่งปลูกสร้างนั้นก็มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพมหานครที่มีอาณาเขตติดต่อกับบริเวณพื้นที่ศึกษา โดยในช่วงหลังจากที่เกษตรกรชาวสวนส้มโอประสบปัญหาอุทกภัย พ.ศ. 2554 ทางกลุ่มเกษตรกรยังคงเลือกที่จะฟื้นฟูสวนส้มโอของตนขึ้นมาใหม่ เนื่องจากเป็นพืชประจำถิ่นและเกษตรกรมีประสบการณ์ในการปลูกส้มโอมาอย่างยาวนาน โดยเกษตรกรบางรายได้ตัดสินใจเริ่มปลูกส้มโอขึ้นใหม่ทันที เนื่องจากมองว่าภาครัฐน่าจะจัดการปัญหาน้ำท่วมมิให้เกิดซ้ำขึ้นอีก แต่เกษตรกรบางส่วนยังมิได้ปลูกส้มโอขึ้นมาทดแทนทันที เนื่องจากความกังวลในปัญหาอุทกภัยประกอบกับการฟื้นฟูสวนส้มโอขึ้นมาใหม่จำเป็นต้องใช้ต้นทุนค่อนข้างมาก แต่เมื่อทำการพิจารณาถึงกลุ่มของสายพันธุ์ส้มโอที่เกษตรกรได้ตัดสินใจเพาะปลูกขึ้นมาใหม่ภายหลังประสบปัญหาอุทกภัย พ.ศ. 2554 พบว่าเกษตรกรในพื้นที่ยังคงตัดสินใจเลือกเพาะปลูกส้มโอนครชัยศรี สายพันธุ์ขาวน้ำผึ้งและสายพันธุ์ทองดี ในสัดส่วนที่มากกว่าสายพันธุ์อื่น ๆ เนื่องจากเป็นพันธุ์ส้มโอที่ได้รับความนิยมและได้ขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ในขณะที่ส้มโอสายพันธุ์ทับทิมสยามที่มีกลุ่มเกษตรกรปลูกมากขึ้นกว่าเดิมถึง 860 ต้น เนื่องจากมีราคาผลผลิตต่อลูกที่ค่อนข้างสูงจึงเป็นปัจจัยดึงดูดให้เกษตรกรบางรายหันมาปลูกส้มโอสายพันธุ์นี้ควบคู่กับส้มโอพันธุ์นครชัยศรีด้วย แต่เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนจำนวนต้นส้มโอพันธุ์ทับทิมสยามกับจำนวนต้นส้มโอทุกสายพันธุ์ก็พบว่ามีส่วนไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของจำนวนส้มโอทั้งหมดที่ปลูกภายในพื้นที่

ในช่วงระหว่างการฟื้นตัวของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จะทำการปลูกพืชผัก ผลไม้ชนิดอื่น ควบคู่ไปในสวนด้วย โดยเฉพาะกล้วยหอม

เนื่องจากสามารถให้ผลผลิตได้รวดเร็วเป็นรายได้ให้กับเกษตรกรระหว่างรอผลผลิตจากส้มโอที่ต้องใช้เวลานานหลายปี นอกจากนี้ เกษตรกรหลายรายยังทำการปลูกต้นหมาก มะพร้าว มะม่วง รวมทั้งพริก ควบคู่ไว้ภายในสวนของตนด้วย ถึงแม้ว่าขนาดพื้นที่สวนส้มโอโดยรวมจะมีขนาดพื้นที่ลดลงแต่จำนวนต้นส้มโอที่เกษตรกรปลูกโดยเฉลี่ยต่อพื้นที่ 1 ไร่ นั้นมีขนาดที่เพิ่มขึ้นด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ วรวิทย์ ศุภวิมุต (2554) เรื่อง “รูปแบบการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินภายหลังพายุไต้ฝุ่นเกย์ : กรณีศึกษาตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอบางขัน จังหวัดชุมพร” ว่าในการตัดสินใจฟื้นฟูสวนภายหลังเกิดภัยพิบัตินั้น ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรค่อนข้างมาก เช่น การเลือกปลูกพืชตามความถนัด ความสะดวกในการดูแลรักษา นอกจากนี้ เกษตรกรยังตัดสินใจเลือกปลูกพืชหลากหลายชนิดมากกว่าปลูกพืชชนิดเดียว รวมทั้งการปลูกพืชอายุสั้นเพื่อที่จะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เร็วขึ้น และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สุมาลีณี สาดสง่า (2556) เรื่อง “การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรในเขตชานเมือง : กรณีศึกษาอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี” ที่พบว่า การปรับตัวของเกษตรกรนั้นมีการใช้ยุทธศาสตร์หลายด้านด้วยกัน เช่น การเพิ่มความเข้มในการผลิต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

ภายหลังจากเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2554 เกษตรกรผู้ปลูกส้มโอภายในพื้นที่ ได้มีการปลูกส้มโอสายพันธุ์ทับทิมสยามเพิ่มขึ้น แม้จะเป็นสัดส่วนที่ไม่มากนัก แต่ก็ควรมีการศึกษาและประเมินแนวโน้มความนิยมและความยั่งยืนในการปลูกส้มโอสายพันธุ์นี้ภายในเขตพื้นที่ที่ศึกษาด้วย เพื่อวางแผนในการส่งเสริมการเพาะปลูก ในขณะเดียวกันแนวโน้มการปลูกส้มโอสายพันธุ์ขาวแป้น

ที่ลดน้อยลงนั้น ควรมีการติดตามและส่งเสริมการเพาะปลูกส้มโอสายพันธุ์นี้ ควบคู่กับส้มโอพันธุ์นครชัยศรีด้วย เพื่อเป็นการอนุรักษ์พันธุ์ส้มโอมิให้สูญหายไป

ในส่วนของผู้ที่ปลูกผลไม้ชนิดต่าง ๆ ที่เกษตรกรชาวสวนส้มโอได้ทำการเพาะปลูกระหว่างรอผลผลิตส้มโอนั้น ควรที่จะได้รับการส่งเสริมให้มีการเพาะปลูกควบคู่กับส้มโอต่อไปแม้ปัจจุบันส้มโอในสวนของเกษตรกรจะสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้แล้ว เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ ลดความเสี่ยงและเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพภายในสวนของเกษตรกร

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิเคราะห์ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดินจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นทางด้านเกษตรกรรม ควรมีการเลือกช่วงเวลาที่บ้านที่ภาพของข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมให้ครอบคลุมทุกฤดูกาลในรอบ 1 ปี เพื่อให้ผลการแปลความหมายข้อมูลภาพนั้นมีความถูกต้องสอดคล้องกับการเพาะปลูกพืชในพื้นที่ให้มากที่สุด

ควรมีการประยุกต์ใช้โมเดลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจระยะไกลมาร่วมในการวิเคราะห์ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปกคลุมดิน เช่น ดัชนีพืชพรรณ (NDVI) ดัชนีสิ่งปลูกสร้าง (NDBI) เป็นต้น เพื่อให้ผลการแปลความหมายข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมที่แม่นยำยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมทรัพยากรทางปัญญา. (2558). **สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์**. ค้นเมื่อ 13 กันยายน 2558, จาก http://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_content&view=category&id=66&Itemid=259

- ณัฐ สุขอึ้ง, อนุกุล บุรณประทีปรัตน์, และวิชญา กันบัว. (2557). การสำรวจ
พรรณไม้ในป่าชายเลน และการประยุกต์ใช้ข้อมูลการสำรวจระยะ
ไกลจากดาวเทียม เพื่อการสร้างแผนที่ป่าชายเลน บริเวณปาก
แม่น้ำเวฬุ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี. วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา.
19 (2557) 1 : 24-36
- ธนาคารอาคารสงเคราะห์. (2555). การเปลี่ยนแปลงของราคาประเมินที่ดิน
ทั่วประเทศปี 2555 ค้นเมื่อ 13 กันยายน 2558, จาก [http : //www.
ghbhomecenter.com/journal/download.php?file=
1620Sep12mWu8g ZO.pdf](http://www.ghbhomecenter.com/journal/download.php?file=1620Sep12mWu8g ZO.pdf)
- ภัทรา ชัยเพียรเจริญกิจ. (2551). ศักยภาพด้านสิ่งแวดล้อมละเอียดเชิงพื้นที่ของ
ข้อมูลดาวเทียม THEOS ในการจำแนกสิ่งปกคลุมดิน : กรณีศึกษา
พื้นที่สวนลำไย. งานค้นคว้าอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภูมิสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาติยะ พัฒนาศักดิ์. (2557). การวิเคราะห์รูปแบบการใช้ที่ดินโดยการจำแนก
ข้อมูลภาพจาก ดาวเทียม ในอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. วารสาร
วิจัยรามคำแหง (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) ปีที่ 17 ฉบับที่ 2
กรกฎาคม-ธันวาคม 2557.
- วรวิทย์ ศุภวิมุติ. (2554). รูปแบบการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน
ภายหลังพายุไต้ฝุ่นเกย์:กรณีศึกษาดำบลทะเลทรัพย์ อำเภอประเทว
จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัลย์ลักษณ์ อมรสิริพงศ์, ไพรินทร์ มากเจริญ, วลลี นวลหอม, พีรพัฒน์ พันศิริ,
และจิตรภณ สุนทร (2560). รูปแบบการจัดการความรู้พันธุ์ส้มโอ
นครชัยศรีเพื่อการดำรงอยู่อย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย.

สุมาลี สาดสา. (2556). การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรใน
เขตชานเมือง : กรณีศึกษาอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุธี สุขสงวน. (2558, 25 สิงหาคม). เกษตรกร. สัมภาษณ์.

สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครปฐม. (2554). สวนส้มโอนครปฐมยืนต้น
ตายหลังถูกน้ำท่วมเสียหายนับ 200 ล้านบาท. ค้นเมื่อ 13 กันยายน
2558, จาก [http : //pr.prd.go.th/nakhonpathom/ewt_news.
php?nid=92&filename=index](http://pr.prd.go.th/nakhonpathom/ewt_news.php?nid=92&filename=index)

อภิสิทธิ์ สุวรรณสะอาด. (2556). แนวทางการสำรวจข้อมูลจากระยะไกล
ในการจำแนกพื้นที่ที่ทิ้งร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน
กรณีศึกษา ตำบลศาลายา อำเภอฟุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม.
รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.